

- платоспроможності та іміджу;
- періодично проводити інвентаризацію заборгованості;
- своєчасно пред'являти платіжні документи;
- вести претензійну роботу співпрацюючи з юридичною службою;
- припиняти дію договорів з покупцями, що порушують платіжну дисципліну тощо[3].

Вітчизняні підприємства потребують побудови ефективного механізму внутрішнього контролю дебіторської заборгованості з метою попередження виникнення нової. Отже, створення ефективної моделі обліку дебіторської заборгованості дозволить уникнути ризиків неплатоспроможності і зниження показників ліквідності внаслідок отримання об'єктивної та своєчасної інформації для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Література

1. Власюк Г. В. Проблеми класифікації та оцінки дебіторської заборгованості, шляхи її вирішення. Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво». – 2014. – Вип. 6. – С. 131–135 .2. Должанський А.М., Когутич А.М. Теоретичні аспекти та класифікація дебіторської заборгованості. Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип. 24.2. – С. 225.
3. Подолянчук Р.В. Актуальні проблеми обліку дебіторської заборгованості. Управління розвитком. – 2012. – № 4. – С. 114-116.

Ткач Ю. В.,

студ. гр. ОП-33,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Грицай О. І.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ХАРАКТЕРИСТИКА АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Податкова система є однією із найважливіших ланок у будь-якій державі. Адже податки – це одна із форм вирівнювання доходів юридичних і фізичних осіб з метою досягнення соціальної справедливості й економічного розвитку. Тому кожна держава прагне створити таку податкову систему, яка б забезпечила оптимальне конкурентне середовище для бізнесу, й одночасно була ефективним фіскальним інструментом. Однак у світі не існує жодної ідеальної податкової системи, яка функціонує без жодних недоліків [2].

Дослідження актуальних питань податкової системи України та шляхів її удосконалення знаходимо у працях [1-3] та багатьох інших. Узагальнивши думки вчених, можна виділити декілька основних проблем податкової системи України.

Першою проблемою є надмірне податкове навантаження сприяє відтоку національних капіталів за кордон, а оскільки в вітчизняне податкове законодавство є не стабільним, то й зростає тінізація економіки і як наслідок знижується рівень економічного розвитку. Витрати на адміністрування окремих податків є значними порівняно з доходами бюджету, що формуються за рахунок їх справляння. Така кількість платежів та кількість часу, що використовується на їх оформлення стримують розвиток підприємницької діяльності [3].

Недосконалість податкової системи визначається не лише величиною податкових ставок, а й нестабільністю, заплутаністю системи податкового законодавства, що є наступною, а інколи і визначальною проблемою. Нормативно-правова база щодо регулювання податкових відносин дуже складна та нестабільна. Це спричиняє ускладнення процедур балансу прав і відповідальності між платниками податків та податковими органами, а відсутність балансу, в свою чергу, підштовхує громадян до ухилення від сплати податків.

Третьою проблемою податкової системи України є нераціональний розподіл пільг. Поширеним явищем в Україні стало явище перекладання тягарю податкового тиску на підприємства, що функціонують легально та прибутково. Тобто, керівники таких компаній шукають шляхи отримання податкових пільг замість того, щоб стимулювати підвищення ефективності своїх підприємств. А ті підприємства, які потребують фінансів для освоєння нових ринків, технологій змушені платити більшу частину податків. Пільгами користуються ті підприємства, які не спричиняють зростання конкурентоспроможності національної економіки. Наслідком цього є поява національної олігархії [3].

Ще однією проблемою є проблема податку на додану вартість (ПДВ). Підприємства сплачують та дуже довго чекають повернення податку на додану вартість з бюджету і знову ж таки він повертається «вибірково», що негативно впливає на конкурентоспроможність економіки України.

Розв'язанню цих актуальних проблем податкової системи України сприятиме: зменшення податкового навантаження на суб'єкти оподаткування завдяки поступовому зниженню податкових ставок і розширенню баз їх оподаткування; поліпшення системи податкового адміністрування податків та зборів, а також забезпечення її прозорості; помірне зниження і рівномірність розподілу податкового навантаження між платниками залежно від виду діяльності; удосконалення систем податкового контролю, які запобігали б ухиленню платників від сплати податкових платежів [1].

Отже, очевидно, що у сфері оподаткування абсолютно задовольнити інтереси всіх учасників неможливо. Оптимальне поєднання – реалізувати наміри держави, удосконалити фіскальну систему та максимально забезпечити соціальну справедливість для суспільного добробуту.

Література

1. Лукін В.О. Теоретичні аспекти аналізу податкових надходжень до бюджету [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ej.kherson.ua/journal/economic_04/15.pdf.
2. Проблеми податкової системи України та актуальні шляхи їх вирішення, як передумова ефективного функціонування держави [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/8_NND_2011/Pravo/2_81516.doc.htm.
3. Шляхи удосконалення податкової системи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/isachenkova-og-shunkina-go-shlyahi-udoskonallya-podatkovoyi-sistemi-ukrayini/>

Фаль Ю.Я.,

студ. гр. ОА-43,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Ольшанська М.В.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ ТА ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ

Підприємства під час ведення своєї діяльності можуть виступати як дебіторами так і кредиторами. У системі розрахунків з покупцями та постачальниками існують певні проблеми, які пов’язані із несвоєчасним погашенням зобов’язань, адже затримка у строках погашення зобов’язань та отриманні оплати призводить до зниження ділової активності підприємства [1, с. 1001].

Метою будь-якої організації є прагнення розширити коло покупців та постачальників, щоб у майбутньому диверсифікувати ризики, збільшити обсяги реалізації, тощо. Інколи, виникає необхідність збільшувати термін оплати чи реалізовувати товари, продукцію, роботи, послуги у кредит, або купувати сировину та матеріали у ненадійних постачальників [2, с. 111].

Тема розрахунків із контрагентами розглядалася багатьма науковцями, серед яких: Ф.Ф. Бутинець, Г.В. Власюк, Г.В. Нашкерська, Демченко Я. М.,